

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 30. Epistola Pontificis ad Electores, & Imperii Status.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](#)

remedium opponatur , sacrilega hæc Sacul. XVI.
 connubia declarentur invalida , necnon A.C. 1522.
 talia contrahentes severe puniantur , ac
 denique ejusmodi Monachi Apostatæ
 Superiorum suorum potestati rursum tra-
 dantur.

§. XXX.

*Epistola Pontificis ad Electores , &
Imperii Status.*

Commiserat idem Pontifex suo ad Comitia Nuncio diploma ad Electores cunctosque in Norimbergensi conventu congregatos directum. Considerandum vobis est , inquit Papa, Germani Principes & populi , quantam vobis ignominiam accensatis , nisi reprimatis hunc Fanaticum , qui omnia susque deque vertit . ac stolidis , detestandisque ausibus scriptum Dei verbum Martyrum sanguine , ac sanctorum Doctorum libris confirmatum , totque fortissimorum Principum armis defensum evertere conatur. Postea eosdem adhortatur Principes , ut Majorum suorum vestigia secuti , se se a falsis perditissimi hominis doctrinis seduci haud paterentur , nec errores a tot Conciliis damnatos amplectentur. Postquam enim , his subjunxit Papa , ad Apostolatus officium assumpti fuimus , testis nobis est ille , qui nos ut immeritos , ita nil tale expeditantes promovit , nil aliud nos diu noctuque cogitasse , quam ut in curando

Q 4

grege

Sæcul. XVI grege nobis concredito boni pastoris partes
 A.C. 1522. modis omnibus impleremus, atque adeo nullam exstimassemus nostris ovibus tam morbosam & a ceteris errantem, quam non perquirere, & ad Dominicam caulam reducere summopere cuperemus. Et sane Christianorum Principum animos nimis inter se dissidentes ad pacem, & concordiam ineundam, deponendique arma (aut si bellandum esset) ea in fidei hostes convertenda precari, hadenus nunquam desitimus. Deus scit, quanto rei nostræ familiaris, his præsertim temporibus, incommodo pecunias & alia subsidia ad Rhodienses milites ab immanissimo Turcarum tyranno obcessos misimus.

Mox vero, prosequitur Pontifex, ab externis ad inteiina animum advertentes, non sine gravi animi molestia perceperimus, Martinum Lutherum post Sedis Apostolicæ paterna primum monita, dein etiam post sententiam non absque diversarum Universitatum consilio contra eum latam, post Caroli Imperatoris edictum in proximis comitiis Wormatiæ habitis, non modo non a pravissimis incæptis desistere, sed etiam novos quotidie libros errorum, hæresum, ac seditionum plenos divulgare, ac bonas animas, & mores inficere, & corrumpere conari. Et quod pejus est, horum suorum facinorum non plebeios modo, sed & nobiles plororque habere fautores, adeo, ut in Sacerdotum bona

*bona iri, & obedientiam tam Ecclesiasticis, Sæcul. XVI.
quam sacerdotalibus debitam vilipendi cæptum A.C. 1522.
fit, & tandem inter nonnullos vestrum ad
civilia bella deventum. Etsi autem prædi-
xerit Apostolus, oportere hæreses esse. nul-
lum tamen videoas tempus huic rei magis im-
portunum, quam hoc; cum enim humani ge-
neris perpetuus hostis diabolus per Turcarum
vires in Christianos continue debacchetur,
non videmus, quo modo contra tantos im-
petus resistere possimus, quamdiu eundem dia-
bolum istas hæreses domi nostræ disseminan-
tem, interque fortissimos Germanos nostros
discordias & seditiones suscitantem fovebi-
mus.*

*Cum in minoribus constituti, addit Pa- Sleid. in cdm.
pa, in Hispania essemus, multa ad nos, & l. 3. p. 86.
varia de Luthero, ejusque perversis dogma-
tibus frequenter perferri meminimus. Quæ
ea nobis duriora videbantur, quod ex ea Re-
gione venirent, unde nobis secundum carnem
origo est. Sed solabatur nos tum rei ipsius
adeo manifesta vel iniquitas, vel stoliditas,
ut a nemine diu toleranda crederetur. Tum
illa subinde nobis erat opinio, qua dubio pro-
cul confidebamus istas venenatas plantas ali-
unde in Germaniam translatas non perven-
tur ad frugem in ea terra, quæ acerrimos
hæresum, omnisque infidelitatis hostes sem-
per protulisset. Nunc vero postquam hæc
mala arbor sine divino iudicio sic populi sui
peccata puniente, sine socordia eorum, qui*

Q 5 ut

Sæcul. XVI. ut debebant, & poterant, principio non ob-
 A. C. 1522. fliterunt, longe lateque ramos extendere cœ-
 pit, considerandum vobis est, Germani Prin-
 cipes & populi, ac providendum, ne vos
 per istam nimiam tolerantiam, & prisinae
 virtutis, naturæque oblii & tanto facinori,
 dum illi non resistitis, consentire videamini.
 Omittimus, quod enormissimum est, tantam,
 tamque religiosam nationem per unum fra-
 terculum (qui a Catholica fide & religio-
 ne Christiana, quam ab ineunte ætate non
 solum profiteri, & sequi visus est, sed mul-
 tis etiam annis prædicasse, ac docuisse dici-
 tur, novissime infeliciter apostatavit, ac Deo
 mentitus est) seduci ab ea via, qua a Re-
 demptore nostro, ejusque sanctissimis Apo-
 stolis demonstrata, tot Martyres, tot
 præclari doctrina & sanctitate viri & Ma-
 jores denique vestri omnes hactenus incess-
 runt, quasi solus Lutherus saperet, & sci-
 ret, solus nunc primum (ut de se hæreticus
 Montanus gloriabatur) Spiritum sanctum
 acceperit, & Ecclesia ipsa, cum qua se fu-
 turum usque ad consumationem sæculi Re-
 demptor noster pollicitus est, in tenebris igno-
 rantiae & perditionis ambagibus semper
 erraverit, donec novo Lutheri lumine illu-
 straretur. Quæ omnia apud eos, qui sa-
 piunt, perridicula judicantur.

*An non, prosequitur Pontifex, con-
 sideratis, Germani Principes, præludium esse
 quod-*

quoddam eorum malorum , quæ Lutherus Secul. XVI.
 ejusque Sedatores moliuntur? An non aper- A.C. 1522.
 te videtis , istud prætentum in principio a
 Lutheranis veritatis Evangelicæ patrocini-
 um detectum , nunc esse merum rerum vestra-
 rum Latrocinium: An putatis alio tendere
 istos iniquitatis filios , quam ut libertatis no-
 mine , omni obedientia sublata , quod cuique
 libuerit , faciendi licentiam inducant ? An
 ullius pensi jussa & leges vestras creditis ha-
 bituros , qui sacros Canones & Patrum de-
 creta , necnon sacrosancta Concilia non so-
 lum vilipendunt , sed & lacerare ac combu-
 rere non verentur ? Denique qui Sacerdoti-
 bus , Episcopis , & summo Pontifici debi-
 tam obedientiam detrectant , an speratis
 contenturos sacrilegas manus a Laicorum
 bonis , & non omnia potius sibi , quæ pote-
 runt vindicaturos , qui res Deo dicatas , quo-
 tidie vobis præsentibus & videntibus ausse-
 runt , diripiuntque ? An denique vestris cer-
 vicibus parsuros , qui non tangendos Chri-
 stos Domini contemerare , cædere , & tru-
 cidare ausi sunt ?

Tandem sermonem suum absolvens,
 Proind: , inquit , fraternitates & devotio-
 nes vestras hortamur , & obsecramus , ut ad
 commune hoc incendium extinguendum nunc
 saltem toto animo incumbatis , & Martinum
 Lutherum , ceterosque istorum tumultuum &
 errorum autores ad rectam sentiendi & vi-
 vendi

Sæcul. XVI. vendi viam omnibus modis reducere emit-
A.C. 1522. mini. Quod si audire recusaverit juxta le-
 ges a vestratibus Imperatoribus latae, atque
 juxta recens vestrum hac super re Imperia-
 le edictum, fveritatis virga in eos animad-
 vertatis. Dabat Romæ die vigesima quin-
 ta Novembris Anno Christi millesimo
 quingentesimo vigesimo secundo.

§. XXXI.

*Cheregatus Papæ Nuncius No-
rimbergæ.*

**Acta conv.
Norimber.
Extat apud
Gold in Con.
Imper. t. 2.
& in fascic.
rer. expet.**

Igitur Cheregatus his monitis, literis-
 que munitus tanquam Sedis Aposto-
 licæ Legatus Roma Norimbergam ad
 Imperii comitia proficiscitur, illucque
 exeunte hoc anno perveniens ad initium
 Januarii Anno millesimo quingentesimo
 vigesimo tertio in publico Principum
 consessu comparuit, sermonemque di-
 xit, cui præter ea, quæ in mandatis
 habuit, nihil de suo adjecit, nisi quod
 geminam, quam ex Lutheri hæresi rite
 sentientes hauriebant, offenditionem ver-
 bis magis adhuc efficacibus exposuisset;
 deplorabat enim, quod ex omnibus Ger-
 maniæ circulis Monachi, & Virgines
 Deo sacratæ ruptis aut vi aut astu Mo-
 nasterii sui claustris ad sæcularem sta-
 tum transeant, vitamque præ ipfis quo-
 que dissolutissimis Laicis longe magis
 scele-